

Nr 208.

Av herr **Laurin**, med förslag angående viss bestämmelse, avsedd att verka förebyggande i fråga om förskingring av allmänna medel.

Som bekant ha de senaste åren haft att uppvisa en alltmera ökad stegring av förskingringsbrott. De officiellt kända fallen giva redan de en skrämmande bild, men det torde vara allmänt känt, att de verkliga fallen äro betydligt flera än de som komma på domarens bord. Studerar man de fall, som bliva officiellt kända, finner man, att i flertalet fall har lockelsen till brott och dettas fortgående i allt större omfattning legat däri, att vederbörande såsom kassaförvaltare haft tillgång till flera kassor. Det har under sådana förhållanden varit lätt att då så varit nödvändigt överföra belopp från den ena kassan till den andra och sålunda dölja förefintlig brist. Självfallet skulle i fråga om allmänna kassor mycket kunna avhjälpas genom skarpare revision, men enligt min mening skulle en bestämmelse, att ingen, som förvaltar kassa innehållande allmänna medel, samtidigt får vara kassaförvaltare i annan kassa, hava en förebyggande verkan. Jag vågar därför föreslå,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville verkställa utredning rörande lämpligheten av sådan bestämmelse, att förvaltare av kassa innehållande allmänna medel ej samtidigt må förvalta annan kassa,

samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen må föranleda.

Stockholm den 20 januari 1928.

Harald Laurin.

